Dosarul nr. 1-643/2026
1-26029751-12-1-10032026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

16 aprilie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componența:
Președintelui ședinței, judecător Ion Chirtoaca
Grefierilor Alina Burlacu
Cu participarea:
Procurorului Olesea Rusu
Apărătorul inculpatului Tataru Andrei Victor Panțîru
Inculpatului Andrei Tataru
Apărătorul inculpatului Vidra Andrei Alexandru Enachi
Inculpatului Andrei Vidra

examinând în ședință de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Vidra Andrei ***,** IDNP *****(potrivit extrasului din registru anexat), născut la *****, în România, jud. *****, cu viza de reședință în *****, studii medii, necăsătorit, cetățean al României, fără persoane la întreținere, nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau narcolog, anterior judecat.

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 42 alin. (2) și 190 alin. (5) Cod penal,

Tataru Andrei, IDNP *****, născut la ***** în România, jud.*****, cu viza de reședință în *****, studii medii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, cetățean al României, nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau narcolog, fără antecedente penale.

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 42 alin. (5) și 190 alin. (5) Cod penal,

Procedura de citare, legal executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 10.03.2026 – 16.04.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Vidra Andrei ***, Tataru Andrei și** (o persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă)**,** acționând cu intenție directă, prin înțelegere prealabilă urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările acestora și dorind în mod conștient

producerea lor, cu repartizarea prealabilă a rolurilor între participant, la data de 16 februarie 2026, aflându-se la sediul SRL „Icab Group”, situat pe str. Petru Ungureanu nr. 13, mun. Chișinău, a participat la realizarea planului infracțional conceput anterior.

În cadrul acestui plan, Vidra Andrei *****, în baza rolului stabilit, a perfectat un contract de locațiune privind transmiterea în folosință temporară a mijlocului de transport de model BMW X7, cu numărul de înmatriculare *****, bun ce aparține cu drept de proprietate SRL „Icab Group”, stabilindu-se obligația restituirii acestuia până la data de 22 februarie 2026, ora 12:00.

Ulterior, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale unice, participanții au identificat un potențial cumpărător în persoana lui Yousef Hai Assaf, cu care s-au înțeles să înstrăineze ilegal mijlocul de transport menționat contra sumei de 16 000 (șaisprezece mii) euro, deși cunoșteau că nu au niciun drept de dispoziție asupra bunului respectiv.

În continuarea acțiunilor ilegale, la data de 18 februarie 2026, Tataru Andrei, (și persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă) și Vidra Andrei ***** s-au deplasat cu mijlocul de transport sus-menționat pe str. Ghidighici, mun. Chișinău, unde s-au întâlnit cu Yousef Hai Assaf, în vederea finalizării tranzacției și primirii sumei convenite.

Acțiunile acestora au fost însă curmate de colaboratorii organelor de poliție, fiind împiedicată finalizarea tranzacției. Din motive independente de voința făptuitorilor, aceștia nu și-au atins scopul infracțional de a înstrăina ilegal mijlocul de transport și de a obține mijloacele bănești convenite.

Potrivit raportului de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026, valoarea mijlocului de transport este de 63 624 (șaizeci și trei mii șase sute douăzeci și patru) euro, echivalentul a 1 283 988 (un milion două sute optzeci și trei mii nouă sute optzeci opt) lei, iar prin fapta comisă, părții vătămate SRL „Icab Group” i-a fost cauzat un prejudiciu material, a cărui valoare depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei

2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, săvârșite în participație, cu repartizarea rolurilor între participant, cet. **Vidra Andrei *****,** a comis infracțiunea prevăzută de art. *27, art.42 alin.(2) și art. 190 alin. (5) Cod penal*, și anume tentativa de escrocherie, adică tentativa de sustragere a bunurilor altei persoane *prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare*, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

3. Tataru Andrei, acționând cu intenție directă, prin înțelegere prealabilă cu (o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă) și Vidra Andrei *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările .acestora și dorind în mod conștient producerea lor, cu repartizarea prealabilă a rolurilor între participant, la data de 16 februarie 2026, aflându-se la sediul SRL „Icab Group”, situat pe str. Petru Ungureanu nr. 13, muri. Chișinău, a participat la realizarea planului infracțional conceput anterior.

În cadrul acestui plan, Vidra Andrei *****, în baza rolului stabilit, a perfectat un contract de locațiune privind transmiterea în folosință temporară a mijlocului de transport de model BMW X7, cu numărul de înmatriculare *****, bun ce aparține cu drept de proprietate SRL „Icab Group”, stabilindu-se obligația restituirii acestuia până la data de 22 februarie 2026, ora 12:00.

Ulterior, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale unice, participanții au identificat un potențial cumpărător în persoana lui Yousef Hai Assaf, cu care s-au înțeles să înstrăineze

ilegal mijlocul de transport menționat contra sumei de 16 000 (șaisprezece mii) euro, deși cunoșteau că nu au niciun drept de dispoziție asupra bunului respectiv.

În continuarea acțiunilor ilegale, la data de 18 februarie 2026, Tataru Andrei, (persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă) și Vidra Andrei ***** s-au deplasat cu mijlocul de transport sus-menționat pe str. Ghidighici, mun. Chișinău, unde s-au întâlnit cu Yousef Hai Assaf, în vederea finalizării tranzacției și primirii sumei convenite.

Acțiunile acestora au fost însă curmate de colaboratorii organelor de poliție, fiind împiedicată finalizarea tranzacției. Din motive independente de voința făptuitorilor, aceștia nu și-au atins scopul infracțional de a înstrăina ilegal mijlocul de transport și de a obține mijloacele bănești convenite.

Potrivit raportului de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026, valoarea mijlocului de transport este de 63 624 (șaizeci și trei mii șase sute douăzeci și patru) euro, echivalentul a 1 283 988 (un milion două sute optzeci și trei mii nouă sute optzeci opt) lei, iar prin fapta comisă, părții vătămate SRL „Icab Group" i-a fost cauzat un prejudiciu material, a cărui valoare depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

4. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, săvârșite în participate, cu repartizarea rolurilor între participant, cet. **Tataru Andrei** a comis infracțiunea prevăzută de *art. 27, art. 42 alin. (5) și art. 190 alin. (5) Cod penal,* și anume tentativa de escrocherie, adică tentativa de sustragere a bunurilor altei persoane *prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare*, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Privind procedura.

5. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații **Tataru Andrei și Vidra Andrei** au înaintat personal o cerere olografă autentică, prin care au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit și vinovăția în comiterea lor, totodată nu au obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

6. În ședință de judecată, inculpații **Tataru Andrei și Vidra Andrei** au susținut admiterea cererilor reiterând aceleași argumente. Apărătorul Victor Pantîru, care acționează în interesele inculpatului **Tataru Andrei**, a susținut și a solicitat admiterea cererii înaintate de inculpat. Apărătorul ***** Enachi, care acționează în interesele inculpatului **Vidra Andrei**, a susținut și a solicitat admiterea cererii înaintate de inculpat. La fel cererea de examinare în procedură simplificată a fost susținută și de procurorul Olesea Rusu, care nu a înaintat obiecții în privința acesteia.

7. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe.

8. În conformitate cu prevederile art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite

stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului. De asemenea, sunt îndeplinite condițiile art. 364[1] alin. (4) CPP și în privința inculpatului Tataru Andrei, întrucât din ansamblul probelor administrate în faza de urmărire penală rezultă că faptele imputate sunt stabilite, iar inculpatul a fost audiat în mod complet în fața instanței, oferind detalii privind circumstanțele faptei, rolul său și modul de implicare. Declarațiile sale, coroborate cu materialele cauzei, permit stabilirea situației de fapt și individualizarea conduitei infracționale.

9. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisurile inculpaților **Tataru Andrei** și **Vidra Andrei** prin care recunosc faptele, cuprind o manifestare de voință suficient de clară și totodată au solicitat inculpații în prezența apărătorilor ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

<u>Declarațiile inculpaților în ședință de judecată.</u>

10. Inculpatul **Tataru Andrei**, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște vina integral. Cu câteva zile înainte să se deplasăm în Republica Moldova, Vidra Andrei i-a solicitat o sumă de bani pentru a se deplasa în Republica Moldova. Neavând încredere în el și cunoscându-l de puțin timp, i-a zis că merge cu el, dar nu îi oferă o sumă atât de mare, pentru a nu părăsi țara cu ea – fiind vorba de 2.000 euro. Nu a fost de acord să ofere această sumă, deoarece nu i-a precizat pentru ce este, iar motivul fiind acesta pentru care s-au deplasat în Moldova cu el.

În Moldova au venit pe 16 februarie 2026. Au mers și au închiriat un apartament, așteptîndu-i pe Vidra și pe Ceacîru. Ei spunînd că au treabă, iar el să meargă să închirieze; a precizat că nu poate să înnopteze, deoarece trebuie să fie acasă cu tatăl său. A doua zi s-au deplasat cu toții din Chișinău într-o zonă mai retrasă. S-au întâlnit cu acest Iosif, prezentându-se sub alt nume. El, împreună cu Ceacîru, au fumat, iar Vidra și Iosif au stat de vorbă aproximativ 15–20 minute. Nu a știut care a fost scopul venirii în Moldova, întrucât nu a cunoscut conținutul discuției dintre Vidra și Iosif. Fiind a doua zi după ce s-au deplasat din România, i-a solicitat banii împrumutați lui Vidra, iar el i-a zis că îi va da pe 18 februarie. I s-a părut puțin suspect că purta multe conversații prin mesaje și nu prea vorbea de față cu ei. În data de 18 trebuia să fie de urgență în România. Vidra i-a spus că la ora 13 se întâlnește cu acest prieten al său, iar după aceea urma să plece în România. Și-a cerut scuze și a zis că, pe lângă banii împrumutați, i-ar da în plus 800 euro. A zis că mai mult vor fi pentru tatăl meu. În data de 18, când s-au întâlnit cu acest Iosif, a intervenit poliția și i-a arestat.

La întrebarea apărătorului, a comunicat că nu a comunicat cu acel Iosif, doar se salutau. *La întrebarea procurorului, a comunicat că nu cunoştea că Vidra deținea acte false. S-a deplasat în Moldova pentru a fi sigur că garanția banii pe care i-a dat lui Vidra îi va returna. Vidra nu i-a explicat scopul împrumutului. I-a împrumutat banii cu condiția să îi returneze în câteva zile în Moldova, plus o sumă suplimentară. Nu a început nici un contact cu automobilul închiriat și nici nu a știut că acesta era închiriat.* ***La întrebarea apărătorului, a comunicat că*** *pe 18, cu potențialul cumpărător, s-au întâlnit cu aproximativ 5 minute înainte să-i aresteze. Potențialul cumpărător a zis că le va da imediat banii și apoi o să plece în România, iar poliția a intervenit. Nu a fost prezent la începutul discuției și nu știe pentru ce urma să fie dați banii.*

Suma de 800 euro, care urma să fie dată suplimentar, a fost motivată de faptul că avea nevoie de bani deoarece tatăl lui este bolnav.

În continuarea audierii inculpatului Tataru Andrei în ședința de judecată din 09.04.2026, ultimul a reiterat că, a participat la această infracțiune în mod conștient. În momentul în care am realizat că autoturismul a fost închiriat și ulterior dat spre vânzare, m-am întâlnit cu un individ pe nume Iusuf, cu scopul de a-mi recupera banii pe care i-am împrumutat lui Vidra Andrei. În acest context, am negociat prețul autoturismului, fiind ulterior conștient de comiterea infracțiunii de care sunt acuzat. Scopul implicării mele a fost recuperarea sumei de bani împrumutate prietenului meu, Vidra Andrei. Recunosc și regret fapta. Nu a purtat discuții referitoare la infracțiune în perioada în care mă aflam în România. Am devenit implicat în desfășurarea acesteia în a doua zi, după ce a fost închiriată mașina, în momentul în care ne-am întâlnit cu Tolea. Nu am văzut permisul de conducere al lui Vidra și nici actul în sine, astfel nu știam că acesta ar fi fals. Știam doar că deține un permis de conducere, întrucât l-am văzut anterior conducând prin oraș. Am făcut cunoștință cu materialele cauzei, însă nu în totalitate. Nu am văzut contractul de închiriere a autoturismului și nici bonul fiscal. **Procurorul prezintă lui Tătaru copia permisului de conducere, aflată la fila 47 a dosarului.** Nu sunt eu persoana din fotografia permisului de conducere; aceasta este Vidra. Confirm că Vidra trebuia, pe lângă datoria existentă, să-mi achite suplimentar suma de 800 de euro. Ceacîru Ștefan Ionuț era un simplu șofer în cauza dată, nu cunosc daca Vidra urma ceva sa îi achite. Nu îl cunosc prea bine cu Ceacîru. Nu cunosc că Ceacîru a fost căsătorit în RM.

11. Declarațiile inculpatului Vidra Andrei, date în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște vina integral. La data de 16 februarie 2026 a mers la sediul companiei ICAB Grub pentru a închiria un automobil BMW X7. După ce l-au închiriat, au plecat spre cazarea unde erau cazați și au găsit un cumpărător, Iosif Haiasaf, pentru a vinde automobilul. S-au întâlnit pe 18 februarie pentru a realiza vânzarea. **La întrebarea apărătorului, a comunicat că** se căiește sincer de cele comise.

12. La întrebarea procurorului, a comunicat că scopul vizitei sale în Republica Moldova a fost să aibă o vacanță, dar a avut anumite probleme care l-au dus la săvârșirea infracțiuni. În Republica Moldova a venit împreună cu Tătaru Andrei și Ceacîru Ștefan. Perioada în care s-a aflat în Moldova fiind 16–18 februarie. A împrumutat o sumă de bani de la Tătaru Andrei; înțelegerea despre acest împrumut a avut loc încă din România, între 1500 și 2000 de euro. În Moldova, de închirierea cazării lor s-a ocupat Tătaru Andrei. Compania de închiriere a automobilului au găsit-o pe TikTok. La acea parcare de închiriere s-a deplasat împreună cu Ceacîru Ștefan. Nu i-a spus despre intenția sa. El a ales automobilul și a negociat. Actele prezentate pentru contractul de locațiune erau pe numele său și erau false; a luat legătura cu cineva care i le-a trimis prin intermediul Telegram. Actele caracteristice rămân. L-a găsit pe domnul Iosif printr-o cunoștință îndepărtată din Moldova, s-a întâlnit cu el, i-a explicat situația pe care o avea și acesta i-a făcut legătura cu Iosif. La întâlnirea cu Iosif a mers împreună cu Ceacîru Ștefan și Tătaru Andrei. La volan era Ștefan. Negocierile și discuțiile nu erau în prezența lui Ștefan și nici a lui Tătaru. Pe teritoriul României a fost atras la răspundere penală pentru conducere fără permis; a avut aplicată pedeapsa sub suspendare pe 2 ani, cu semnătura la biroul de probațiune. Această pedeapsă i-a fost aplicată la data de 23 martie 2024.

13. **La întrebarea instanței, a comunicat că** nu i-a spus lui Iosif dacă este proprietarul mașinii. I-a zis că mașina este închiriată. **La întrebarea apărătorului, a comunicat că** domnul care voia să cumpere mașina știa că aceasta este închiriată, dar oricum a insistat să o procure. În continuare în ședința din 09.04.2026, fiind audiat a relatat că, pentru închirierea autoturismului a achitat suma de 1200 Euro, precum și o garanție în valoare de 200 Euro, în total suma de 1400 Euro, pentru perioada 16-23 februarie. A mai menționat că în eventualitatea suspendării executării pedepsei este dispus să se prezinte la Biroul de Probațiune din Republica Moldova. A mai relatat că, necunoscând Chișinăul l-a rugat pe Ceacîru să îl ajute în calitate de șofer, fără ai propune o careva remunerație. A mai precizat că, ultimul nu cunoștea despre intenția de vânzare a autoturismului, aflând despre aceasta î momentul reținerii. A mai menționat că, în Republica Moldova i-a spus că vine în vacanță și că are nevoie de șofer. Bonul care confirmă achitarea sumei pentru închirierea autoturismului a rămas anexat la contractul de închiriere a automobilului.

<u>Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:</u>

14. Prin urmare, instanța statuează că chiar dacă inculpații **Tataru Andrei și Vidra Andrei** își recunoasc vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:

-Declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Ploșniță Cristian, care fiind audiat a declarat că din anul 2015, aceasta administrează compania SRL „Icab Group”, care are ca obiect principal de activitate darea în chirie a automobilelor.

La data de 14.02.2026, aproximativ la ora 13:05, a fost contactat telefonic de la numărul +40733814523 de către un bărbat care a comunicat că dorește să închirieze un automobil de model „Mercedes Benz GLK” sau „BMW X7”, începând cu data de 16.02.2026, pentru un termen de 7 zile. Totodată, acesta a solicitat informații privind prețul și condițiile de închiriere. I s-a comunicat că sunt disponibile mai multe automobile și a fost invitat să se prezinte la sediu pentru a alege modelul dorit.

La data de 16.02.2026, aproximativ la ora 12:00, la parcarea SRL „Icab Group”, situată pe str. Petru Ungureanu 13, mun. Chișinău, s-a prezentat persoana menționată anterior, care a ales automobilul de model „BMW X7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, automobil ce aparține SRL „Icab Group”. Persoana a prezentat buletinul de identitate, fiind identificată ca Vidra Andrei-*****, cetățean al României.

Observând că acesta nu este cetățean al Republicii Moldova, i-a adresat întrebări suplimentare referitoare la scopul aflării în Republica Moldova și la scopul închirierii automobilului. Acesta a declarat că prietena sa este cetățeană a Republicii Moldova și că a venit pentru a face cunoștință cu părinții acesteia. în continuare, i s-a solicitat ca prietena să se prezinte pentru a fi înregistrată în calitate de garant în contractul de locuțiune. Persoana a comunicat că în a doua sau a treia zi se va prezenta împreună cu aceasta pentru întocmirea actelor corespunzătoare. Ulterior, a fost întocmit contractul de locațiune nr. 160204 din 16.02.2026, la care au fost anexate copiile buletinului de identitate și permisului de conducere, ambele eliberate de autoritățile României. La data de 18.02.2026, a fost contactat telefonic de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Buiucani, care au comunicat că mai multe persoane, cetățeni ai României, au încercat să vândă automobilul de model „BMW X7”, cu numărul de înmatriculare

„*****”, unei persoane terțe. Aceasta le-a comunicat că nu a autorizat pe nimeni să vândă automobilul și că acesta a fost transmis în locațiune lui Vidra Andrei-*****.

De asemenea, a menționat că, în timp ce era perfectat contractul de locațiune, la parcare s-a apropiat un alt bărbat, care, din discuții, părea a fi împreună cu Vidra Andrei-*****. După semnarea contractului, ambii au urcat în automobil și au părăsit locul. Datele de identitate ale acestei persoane nu sunt cunoscute, însă își amintește că avea barbă și purta ochelari.

Automobilul a fost importat personal de către acesta, iar valoarea acestuia constituie 100 000 euro, echivalentul a aproximativ 2 000 000 lei. *(f.d. 12-13)*

-Declarațiile martorului Yousef Hai Assaf, a declarat că la data de 17.02.2026, prin intermediul unei persoane pe nume Tolea (alte date de identificare nu sunt cunoscute), acesta a aflat că niște persoane din România, pe nume Andrei și Andrei Vidra, oferă spre vânzare un automobil de model „BMW X7”, la un preț considerabil redus, aproximativ 18 000 euro.

Ulterior, s-a întâlnit cu persoanele respective pe str. Ghidighici din mun. Chișinău. La întâlnire s-au prezentat trei persoane, care vorbeau cu accent românesc și, din punct de vedere vizual, păreau a fi de origine romă. Aceștia au venit cu automobilul de model „BMW X7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă.

Inițial, persoanele au comunicat că vând automobilul, deoarece au nevoie urgentă de bani și că au pierdut actele acestuia. După ce a examinat automobilul și a constatat că acesta se află într-o stare tehnică si estetică foarte bună, le-a comunicat că nu îi crede. In acel moment, aceștia au recunoscut că automobilul a fost luat în chirie si că intenționează să îl vândă deoarece au nevoie de bani.

În urma discuțiilor, a înțeles că persoanele respective se ocupă cu activități ilegale, iar după ce s-au despărțit, a informat colaboratorii Inspectoratului de Poliție Buiucani despre cele întâmplate.

Ulterior, le-a comunicat acestor persoane că este de acord să procure automobilul pentru suma de 16 000 euro, stabilind să se întâlnească la data de 18.02.2026, pe str. Ghidighici din mun. Chișinău, în apropiere de Niagara Fitness Club, pentru a le transmite banii și a prelua automobilul.

Persoanele respective i-au comunicat că automobilul se află în posesia lor de aproximativ 3 zile și că chiria este achitată pentru încă 5 zile. Totodată, l-au asigurat că, timp de 5 zile, nimeni nu va căuta automobilul și l-au sfătuit ca, în această perioadă, să înlăture instalația GPS de pe automobil pentru a nu fi localizat de către proprietar. De asemenea, au declarat că au procedat în mod similar și în alte țări ale Uniunii Europene, fără a avea probleme.

Ulterior, a purtat discuții cu una dintre aceste persoane prin intermediul aplicației „Telegram”, utilizând numărul de telefon +4915751525219 și i s-a comunicat că au posibilitatea de a închiria și alte automobile, pe care ulterior să le vândă la un preț mult mai mic.

La data de 18.02.2026, pe parcursul zilei, a continuat să comunice cu persoanele care ofereau spre vânzare automobilul de model „BMW X7”, cu numărul de înmatriculare „*****”. în urma discuțiilor, au convenit să se întâlnească la ora 14:00, pe str. Ghidighici din mun. Chișinău, pentru a transmite suma de 16 000 euro și a prelua automobilul.

Totodată, persoanele respective i-au comunicat că la ora 19:00 urmează să închirieze un automobil de model „BMW seria 7” și l-au întrebat dacă este interesat să îl procure și pe acesta, menționând că există posibilitatea de a conveni asupra unui preț avantajos.

Discuțiile au avut loc atât prin intermediul aplicației „Telegram”, cât și prin apeluri telefonice. A declarat că a înregistrai apelurile telefonice purtate și că poate prezenta aceste înregistrări, precum și capturi de ecran ale conversațiilor din aplicația „Telegram”.

La data de 18.02.2026, ora 13:45, pe str. Ghidighici din mun. Chișinău, în apropiere de Clubul de Fitness „Niagara”, s-a întâlnit cu persoanele respective, fiind aceleași trei persoane cu care s-a întâlnit și la 17.02.2026.

După ce au coborât din automobile, le-a solicitat să întocmească o recipisă, pentru a evita eventuale probleme ulterioare. Persoanele au fost de acord cu această solicitare, însă nu au reușit să întocmească recipisa, întrucât au fost reținute de către colaboratorii poliției.

Ulterior, toate persoanele implicate s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție Buiucani pentru continuarea procedurilor legale. *(f.d.14-15; 16-17)*

Totodată vina inculpaților **Vidra Andrei ***** și Tataru Andrei** este dovedită și prin:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2026, fiind supusă cercetării porțiunea de stradă situată în fața casei de locuit amplasată pe str. Ghidighici 3 din mun. Chișinău. În partea dreaptă a străzii este amplasat automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă. La procesul-verbal menționat fiind anexate tabelul fotografic (f.d.18-23);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.02.2026, fiind supus examinării automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă, care se află în parcarea Inspectoratului de Poliție Buiucani situat pe Calea Ieșilor 12 din mun. Chișinău și fotografia anexată *(f.d.23-25);*
- -proces-verbal de ridicare din 19.02.2026 prin care a fost ridicat de la ***Yousef Hai Assaf***, 3 file A4 cu capturi de ecran ale discuției cu contactul + 4915751525219 *(f.d.30-34);*
- -proces-verbal de examinare a obiectului din 25.02.2026 prin care au fost supuse examinării 3 file A4 cu capturi de ecran ridicate la 19.02.2026, cu discuții referitor la procurarea mijlocului de transport *(f.d.37);*
- proces-verbal de ridicare din 25.02.2026, prin care s-a ridicat de la Ploșniță Cristian, contractul de locațiune, raportul de evaluare și un purtător de informații cu înregistrări video *(f.d. 39);*
- contractul de locațiune din 16.02.2026 160204, între „ICAB Group SRL” și Vidra Andrei, obiectul contractului îl reprezintă locațiunea automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă, pentru perioada 16.02.2026-22.02.2026;
- raportul de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026, prin care s-a evaluat mijlocul de transport de model BMW X7 cu n/î ***** *(f.d. 42-55);*
- proces-verbal de examinare din 25.02.2026 , prin care au fost supuse examinării contractul de locațiune din 16.02.2026 160204, între „ICAB Group SRL” și Vidra Andrei, a automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă, pentru perioada 16.02.2026-22.02.2026; raportul de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026, prin care automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, a fost evaluat la 63 624 (șaizeci și trei mii șase sute douăzeci și patru) euro, echivalentul a 1 283 988 (un milion două sute optzeci și trei mii nouă sute optzeci opt) lei; și purtătorul de informații CD-R pe care este înscrisă o înregistrare video cu denumirea „0-02-05-9662014a095d49b06dc7ebc011011d738dec92770ab99404164b340a8e7c8670_bc1163f53b17386” *(f.d.56);*

Mijlocul material CD-R probă: 3 file de tip A4 cu capture de ecran, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026. *(f.d.35)*

Contractual de locațiune din 16.02.2026, raportul de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026 și un purtător de informații cu înregistrări video, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026. *(f.d.44-46)*

Corp delict: automobilul de model BMW X7 cu n/î *****, recunoscut prin ordonanța din 25.02.2026 (f.d. 25), restituit proprietarului prin ordonanța din 25.02.2026 *(f.d. 27)*

Aprecierea instanței.

15. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța de judecată precizează că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Subsecvent sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

18. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților **Vidra Andrei ***** și Tataru Andrei** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* și *„cauza”* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

19. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

20. La caz, instanța menționează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

21. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

22. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în

conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

23. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpaților.

24. Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă, care denotă comiterea faptelor infracţionale pentru fiecare caz în parte, de către inculpații **Vidra Andrei ***** și Tataru Andrei**, aceștia au recunoscut vina în comiterea faptei şi au oferit declarații în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută este aceiaşi şi nu afectează probatoriului în cauza penală.

25. Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informația furnizată de inculpații **Vidra Andrei ***** și Tataru Andrei**, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de inculpat, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către inculpații **Vidra Andrei ***** și Tataru Andrei** şi săvârşirea de către aceștia cu vinovăție a faptei imputate.

26. Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpaților **Vidra Andrei și Tataru Andrei** în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu alte mijloace de probă administrate, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție.

27. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

28. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților şi probele cercetate și examinate în ședință de judecată, în ansamblu cu mijloacele de probă obținute prin acțiunile procesuale, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpații **Vidra Andrei și Tataru Andrei** au fost trimise în judecată există și au fost săvârșite anume de aceștia cu vinovăție.

29. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Vidra Andrei** au fost încadrate juridic în temeiul art. 27, 42 alin. (2) și art. 190 alin. (5) Cod penal, iar acțiunile lui **Tataru Andrei** au fost încadrate juridic în temeiul art. 27, 42 alin. (5) și art. 190 alin. (5) Cod penal

30. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

31. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

32. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

33. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

34. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpații în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimii recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, iar acțiunile acestora instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

35. ***Cu privire la încadrarea juridică a faptei imputate inculpatului*** instanța constată că, inculpații **Vidra Andrei și Tataru Andrei** au atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

36. De asemenea, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speţă, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea şi buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea şi executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

37. *Obiectul material* al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, în speță fiind vorba de automobilul de model „BMW seria 7”, cu numărul de înmatriculare „*****”, de culoare albă, ce aparține lui „ICAB Group SRL”.

38. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate inculpaților, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora

este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

39. Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în cuantum bănesc, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

40. Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (1^1) din Codul penal, „se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare la caz se atestă că, infracțiune nu s-a consumat fiind prezenta tentativa de infracțiune, ceea ce reprezintă întrunită condiția calificativă prevăzută de art. 27 190 alin. (5) Cod penal.

41. Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecării, consumarea infracțiunii nu a avut loc din cauze independente de voința inculpaților ori aceștia au fost reținuți de organele de drept.

42. Totodată, abuzul de încredere presupune existența unei **relații prealabile de încredere** între victimă și făptuitor. Făptuitorul **nu creează neapărat o minciună inițială**, ci profită de încrederea deja existentă. Victima transmite bunurile **în mod voluntar**, bazându-se pe această relație. Ulterior, făptuitorul **încalcă această încredere**, folosind bunurile în interes propriu sau refuzând restituirea lor. **Inducerea și menținerea în eroare** constă în **crearea unei reprezentări false a realității** în mintea victimei. Făptuitorul **minte activ** (prin afirmații false, documente false (la caz a fost prezentat un permis de conducere fals), promisiuni nereale – realizate față de cumpărător). Victima este determinată să creadă ceva neadevărat. În baza acestei percepții greșite, victima transmite bunurile. La caz cele reflectate mai sus nu sau realizat din cauze independente de voința inculpaților.

43. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracțiunii de către inculpații **Vidra Andrei și Tataru Andrei**, inclusiv fiind dovedit la caz și elementul, valoarea bunurilor depăşeşte 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei, ori potrivit raportului de evaluare anexat la dosar cu nr. 909/02A valoarea mijlocului de transport BMW X7, anul producerii 2019, efectuat de expertul Adrian Ciobanu, este de 63624,25 Euro, schivalentul sumei de 1283988,27 lei, adică depășete 40 de salarii medii lunare pe economie.

44. La fel, din ansamblul circumstanţelor obiective descrise şi apreciate anterior, instanţa a stabilit cu certitudine că inculpații **Vidra Andrei și Tataru Andrei au** manifestat intenție directă la comiterea infracţiunii incriminate şi prin faptul că acesta a întreprins acţiuni directe exclusive în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate, materializate prin încheierea formală a contractului de locațiune a automobilului, preluarea acestuia și vinderea care nu s-a realizat din cauze independente de voința acestora.

45. Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezenţa scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunilor, ori din mijloacele de probă

administrate denotă exclusiv dorința inculpaților **Vidra Andrei și Tataru Andrei** de a beneficia de bunurile, ori ambii în declarațiile instanței de judecată au menționat despre intenția de a obține mijloace financiare din înstrăinarea automobilului.

46. Din punctul de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța reține că inculpații Vidra Andrei și Tataru Andrei întrunesc condițiile prevăzute de art. 21 Cod penal, având capacitate de răspundere penală. Totodată, instanța constată că aceștia nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, neexistând date care să ateste lipsa discernământului. Prin urmare, inculpații întrunesc semnele subiectului infracțiunii incriminate.

47. Referitor la semnul calificativ prevăzut de art. 42 alin. (2) Cod penal, reținut în privința inculpatului Vidra Andrei, instanța de judecată constată că acesta este întrunit, întrucât din materialele cauzei rezultă că anume Vidra Andrei a semnat contractul de locațiune a automobilului, acțiune ce denotă implicarea directă în realizarea laturii obiective a infracțiunii și confirmă calitatea sa de autor.

48. În ceea ce privește semnul calificativ prevăzut de art. 42 alin. (5) Cod penal, reținut în sarcina inculpatului Tataru Andrei, instanța reține că rolul acestuia de complice rezultă din ansamblul probelor administrate, inclusiv din propriile declarații, potrivit cărora s-a implicat în activitatea infracțională ulterior, respectiv în a doua zi după închirierea automobilului, în momentul întâlnirii cu o altă persoană implicată. Această conduită relevă acordarea de sprijin la săvârșirea infracțiunii, întrunind astfel elementele caracteristice complicității.

49. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată atestă că, acțiunile inculpatului **Vidra Andrei au fost încadrate corect** în baza art. 27, 42 alin. (2) și 190 alin. (5) din Codul penal, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Vidra Andrei,** la răspundere penală. La fel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată atestă că, acțiunile inculpatului **Tataru Andrei au fost încadrate corect** în baza art. 27, 42 alin. (5) și 190 alin. (5) din Codul penal, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Tataru Andrei,** la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

50. Acuzatorul de stat Rusu Olesea, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Vidra Andrei, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 42 alin. (2) și 190 alin. (5) din Codul penal și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 7 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea unei amenzi în mărime de 9000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții precum și expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova, după ispășirea pedepsie. La fel, procurorul Rusu Olesea a solicitat recunoașterea inculpatului Tataru Andrei **vinovat** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 42 alin. (5) și 190 alin. (5) din Codul penal și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea unei amenzi în mărime de 9000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții precum și expulzarea ambilor inculpați de pe teritoriul Republicii Moldova, după ispășirea pedepsei.

51. Apărătorul Alexandru Enache în interesele inculpatului Andrei Vidra a solicitat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și suspendarea executării pedepsei, la fel a solicitat respingerea acțiunii civile.

52. Apărătorul Victor Panțîru în interesele inculpatului Tataru Andrei a solicitat stabilirea unei pedepse cu închisoare însă cu suspendarea executării acesteia și a mai solicitat scutirea de pedeapsa amenzii.

53. Inculpații **Vidra Andrei și Tataru Andrei** , în ultimul cuvânt au solicitat aplicarea în privința lor a unei pedepse mai blânde și au reiterat faptul că se căiesc de cele săvârșite.

54. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

55. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

56. În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

57. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

58. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echității lor.

59. instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

60. Instanța de judecată statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpaților **Vidra Andrei și Tataru Andrei** în contextul cauzei penale de învinuire a acestora în temeiul art. 27, 42 alin. (2) și 190 alin. (5) și respectiv art. 27, 42 alin. (5) și 190 alin. (5) din Codul penal

săvârșită de către aceștia, care potrivit art.16 din Codul penal, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, comise cu intenție.

61. Instanța de judecată reține în privința inculpaților **Vidra Andrei şi Tataru Andrei** conform art. 76 Cod penal, partea acuzării nu a menționat nici o circumstanță atenuantă, totuși pe parcursul cercetării judecătorești la caz s-a atestat ca circumstanță atenuantă, căința activă manifestată pe parcursul judecării cauzei, circumstanțe agravante nu au fost reflectate în rechizitoriu. La fel, la caz temeiuri pentru liberarea inculpaților de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

62. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 190 alin. (5) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 9000 la 16000 de unităţi convenţionale şi cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani. Totuși la caz instanța de judecată urmează ca la stabilirea pedpesei să țină cont de prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, care stabilește „Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată”.

63. Subsecvent la caz sunt aplicabile și prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, or, inculpații au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

64. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 190 alin. (5) Cod penal, sancțiunea prevăzută pentru infracțiunea incriminată este închisoarea de la 7 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 9000 la 16000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

65. Având în vedere că fapta reținută în sarcina inculpaților constituie tentativă de infracțiune, instanța aplică prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora mărimea pedepsei nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată. Astfel, maximul pedepsei cu închisoarea urmează a fi redus de la 10 ani la 7 ani și 6 luni, minimul special rămânând neschimbat.

66. Totodată, instanța constată că inculpații au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind incidente prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, care stabilesc reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă.

67. În consecință, limitele pedepsei cu închisoarea se reduc de la 7 – 7 ani și 6 luni la 5 ani și 3 luni – 5 ani și 7 luni și 15 zile, iar limitele amenzii se reduc de la 9000 – 16000 unități convenționale la 6750 – 12000 unități convenționale.

68. Prin urmare, instanța va individualiza pedeapsa inculpaților în interiorul acestor limite reduse, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea faptei, de persoana inculpaților, precum și de circumstanța atenuantă reținută.

69. Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancţiunii concrete a normei penale speciale incriminate şi circumstanțele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către

aceştia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, starea persoanei inculpatului sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave.

70. Instanța de judecată, procedând la individualizarea pedepsei în limitele reduse stabilite, ține cont de gravitatea infracțiunii comise, de faptul că aceasta face parte din categoria infracțiunilor grave, de modalitatea de comitere sub formă de tentativă, precum și de rolul concret al fiecărui inculpat la săvârșirea faptei.

71. Totodată, instanța reține în favoarea inculpaților circumstanța atenuantă constând în căința activă manifestată pe parcursul examinării cauzei, precum și conduita procesuală sinceră, exprimată prin recunoașterea vinovăției și acceptarea examinării cauzei în procedură simplificată. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

72. În ceea ce îl privește pe inculpatul **Vidra Andrei**, instanța constată că acesta a avut rolul determinant în săvârșirea infracțiunii, acționând în calitate de autor, fapt ce denotă un grad mai ridicat de pericol social al conduitei sale. În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse orientate spre limita superioară a intervalului redus este necesară pentru atingerea scopurilor pedepsei penale.

73. Prin urmare, instanța stabilește lui Vidra Andrei o pedeapsă sub formă de **închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu **amendă în mărime de 9000 unități convenționale**, precum și **privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 ani**.

74. În privința inculpatului **Tataru Andrei**, instanța reține că acesta a participat la săvârșirea infracțiunii în calitate de complice, având un rol secundar, ceea ce determină un grad mai redus de pericol social comparativ cu autorul. Ținând cont de aceleași circumstanțe atenuante și de lipsa circumstanțelor agravante, instanța apreciază oportună orientarea pedepsei spre limita minimă a intervalului stabilit.

75. Astfel, instanța stabilește lui Tataru Andrei o pedeapsă sub formă de **închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu **amendă în mărime de 8000 unități convenționale**, precum și **privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 2 ani**.

76. Instanța consideră că pedepsele stabilite sunt echitabile, proporționale cu gravitatea faptelor comise și apte să realizeze scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

77. Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

78. Instanța de judecată a examinat și solicitarea apărătorilor privind aplicarea prevederilor referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă o apreciază ca fiind neîntemeiată.

79. La adoptarea acestei concluzii, instanța reține că infracțiunea săvârșită de inculpați este una gravă, comisă cu intenție, în formă de participație, ceea ce relevă un grad sporit de pericol social al faptelor și o coordonare între participanți în vederea realizării scopului infracțional. Or, asemenea circumstanțe impun o reacție fermă din partea statului, prin aplicarea unei pedepse efective, capabile să asigure realizarea scopului preventiv și educativ al sancțiunii penale.

80. Totodată, instanța ține cont de faptul că inculpații sunt cetățeni ai unui alt stat, circumstanță care, prin ea însăși, nu constituie un temei de agravare a răspunderii penale, însă este relevantă sub aspectul posibilității reale de supraveghere și executare a obligațiilor ce ar

însoți o eventuală suspendare condiționată a executării pedepsei. În lipsa unor garanții suficiente privind conduita viitoare a inculpaților și respectarea obligațiilor stabilite de instanță, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sau suspendarea executării acesteia nu ar fi aptă să asigure atingerea scopurilor pedepsei penale.

81. De asemenea, instanța reține că simpla recunoaștere a vinovăției și manifestarea căinței, deși constituie circumstanțe atenuante, nu sunt suficiente, în speță, pentru a justifica suspendarea executării pedepsei, în condițiile în care gravitatea faptei și modul de comitere prevalează.

82. În consecință, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse cu executare efectivă este necesară și proporțională, iar solicitarea apărătorilor privind suspendarea executării pedepsei urmează a fi respinsă.

83. Față de aceste considerente, instanța apreciază că doar executarea efectivă a pedepsei poate asigura realizarea funcțiilor prevăzute de lege și, în consecință, va respinge solicitarea de suspendare a executării pedepsei, dispunând executarea pedepsei în regim de detenție.

84. Concomitent, termenul de executare a pedepsei, pentru inculpatul **Vidra Andrei** se va calcula din momentul reținerii acestuia, însă cu includerea potrivit art. 88 alin. (3) din Codul penal a termenului de aflare a acestuia în stare de reținere, de arest preventiv în prezenta cauză penală de la 18.02.2026, ora de facto 14:00 până la data pronunțării sentinței 16.04.2026.

85. La fel, în termenul de executare a pedepsei stabilite lui **Andrei Tataru** se va calcula din momentul reținerii acestuia, cu includerea potrivit art. 88 alin. (3) din Codul penal a termenului de aflare a acestuia în stare de reținere, de arest preventiv în prezenta cauză penală de la 18.02.2026, ora de facto 14:00 până la data pronunțării sentinței adică 16.04.2026.

Cu privire la măsura preventivă.

86. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

87. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

88. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpaților **Vidra Andrei și Andrei Tataru,** este prelungită măsura preventivă arestul preventiv, care expiră la ambii la 19.04.2026, ora 14:00.

89. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

90. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

91. În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

92. Reieșind din conținutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condițiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

93. În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment **imposibilă** aplicarea față de inculpații **Vidra Andrei și Andrei Tataru** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea menținerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpații să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

94. Instanța de judecată reține că, în cazul dat, menținând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, nu este încălcat dreptul inculpaților **Vidra Andrei și Andrei Tataru** la libertate şi siguranță, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmărește un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept şi de a se eschiva de la executarea pedepsei, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării față de el a arestului preventiv.

95. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de menținere a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpaților **Vidra Andrei și Andrei Tataru**, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestora pentru executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentința.

96. Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova* unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

<u>Cu privire la măsurile de siguranță.</u>

97. La caz instanța de judecată constată faptul că, potrivit art. 105 alin. (1) din Codul penal, cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării. Subsecvent potrivit alin. (3) al articolului menționat supra, la luarea deciziei privind expulzarea se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private.

98. În concordanță cu cele expuse, potrivit art. 62 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva străinului care a săvârșit o contravenție sau o infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova, poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal şi de Codul contravențional, iar dreptul de ședere al străinului încetează de drept, la data la care a fost dispusă măsura expulzării.

99. Astfel, analizând situația inculpaților **Vidra Andrei şi Andrei Tataru** în raport cu respectarea dreptului la viață privată, instanța de judecată nu atestă careva legături conexe ale acestora care ar fi fost formate pe teritoriul Republicii Moldova.

100. În aceste condiții instanța notează faptul că inculpatul a venit pentru prima dată în Republica Moldova, nu are careva legături familiale sau private constante pe teritoriul statului, nu a invocat careva riscuri de tortură sau tratament inuman în caz de expulzare pe teritoriul Republicii România, iar în acest condiții nu au fost constatate impedimente la aplicarea instituției solicitate de acuzator în contextul emiterii unei soluții pe caz.

101. În cele din urmă, luând în considerare astfel de criterii precum natura și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat; durata de șederea inculpatului în țara din care urmează să fie expulzat; timpul scurs de la comiterea infracțiunii și comportamentul acestuia în acea perioadă; situația familială a inculpatului, cum ar fi durata căsătoriei și alți factori care exprimă eficiența vieții de familie a unui cuplu; dacă soțul/soția știa despre infracțiunea la momentul la care a intrat într-o relație de familie; dacă există copiii din căsătorie și, dacă da, vârsta acestora; gravitatea dificultăților în care se află soțul probabil să se întâlnească în țara în care solicitantul urmează să fie expulzat; cele mai bune interese și bunăstarea copiilor etc., criterii care de fapt au fost expuse de Curte în cauza Uner împotriva Norvegiei (par. 54-60), instanța de judecată ajunge la concluzia că măsura expulzării este una proporțională și nu contravine drepturilor și libertăților fundamentale garantate inculpaților **Vidra Andrei și Andrei Tataru**.

102. În concluzia celor expuse, instanța de judecată consideră posibil a aplica față de inculpații **Vidra Andrei și Andrei Tataru**, a interdicției de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova și expulzarea acestora, după executarea pedepsei cu închisoare.

103. ***Cu referire la mijloacele materiale de probă și corpurile delicte.***

104. Cu referire la prevederile art. 157 - 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicate. Cu referire la corpurile delicte, instanța precizează că prin ordonanța ofițerului din 25.02.26 a fost recunoscut ca corp delict, automobilul de model BMW X7 cu n/î *****, (f.d.25), care a fost restituit proprietarului SRL „ICAB GROUP", prin intermediul reprezentantului legal Cristian Ploșniță prin ordonanța din 25.02.2026 *(f.d. 27) și dovedit prin* recipisa (f.d.28), urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia după rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

105. ***Mijloacele materiale un CD-R probă:*** 3 file de tip A4 cu capturi de ecran, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026. *(f.d.35 și* Contractual de locațiune din 16.02.2026, raportul de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026 și un purtător de informații cu înregistrări video, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026. *(f.d.44-46), urmează a fi soluționate în cadrul cauzei penale disjunse.*

Cu referire la cheltuielile judiciare.

106. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate.

Cu referire la acțiunea civilă.

107. Cu privire la acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Condrea Augustin, prin care se solicită încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 1190 euro, instanța reține că exercitarea acțiunii civile în procesul penal este guvernată de principiul disponibilității, fiind lăsată la aprecierea părții vătămate care se consideră prejudiciată prin fapta infracțională.

108. Potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată de persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale

sau morale nemijlocit prin infracțiune ori în legătură cu aceasta. Totodată, pentru admiterea acțiunii civile este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale, și anume: existența faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția făptuitorului.

109. În speță, instanța reține că, deși vinovăția inculpaților Vidra Andrei și Tataru Andrei în comiterea infracțiunii a fost pe deplin dovedită, prejudiciul material invocat de partea vătămată nu a fost probat în mod cert și convingător. Astfel, partea vătămată a invocat un pretins venit ratat, argumentând că automobilul de model BMW X7, cu numărul de înmatriculare *****, nu a putut fi dat în locațiune pe o perioadă de 7 zile.

110. Instanța reține însă că acordarea despăgubirilor pentru venitul ratat presupune dovada certă a faptului că acel venit ar fi fost realizat în mod real și previzibil, iar nu eventual sau ipotetic. Or, în cauză, nu au fost prezentate probe concludente care să confirme existența unor contracte de locațiune încheiate sau negocieri avansate care să justifice, cu un grad rezonabil de certitudine, că automobilul ar fi fost dat în locațiune în perioada indicată și că partea vătămată ar fi obținut venitul pretins.

111. În acest sens, instanța subliniază că în procesul penal nu se poate opera cu simple probabilități sau prezumții în ceea ce privește existența și întinderea prejudiciului material, fiind necesară o probare riguroasă și certă a acestuia.

112. Prin urmare, în lipsa unor probe suficiente care să demonstreze existența unui prejudiciu material real, cert și direct cauzat prin fapta inculpaților, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile angajării răspunderii civile delictuale sub aspectul prejudiciului, motiv pentru care acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Mai mult soluția instanței a fost determinată și de faptul locațiunea autoturismului de către inculpați a fost achitată de la 16.02.2026 până la 22.02.2026, ei fiind reținuți la 18.02.2026.

113. Astfel, în conformitate cu prevederile articolelor, 64, 65, 70, 72, 80^1, 81, 88 din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Vidra Andrei -** *****, IDNP *****(potrivit extrasului din registru anexat), născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (2) și art. 190 alin. (5) din Codul penal, și, în temeiul art. 80^1 din Codul penal și art. 364^1 din Codul de procedură penală, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen **de 5 ani și 6 luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu **amendă în mărime de 9000 unități convenționale** ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 450000 (patru sute cincizeci mii)lei, cu **privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 ani**.

Termenul executării pedepsei în privința lui **Vidra Andrei -** *****, a-l calcula din data pronunțării sentinței adică – 16.04.2026, cu includerea termenului aflării acestuia în arest preventiv din momentul reținerii de facto 18.02.2026 ora 14:00 min., până la data pronunțării sentinței adică 16.04.2026.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința lui **Vidra Andrei -** ***** a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se expulzează de pe teritoriul Republicii Moldova în Republica România cetățeanul **Vidra Andrei -** *****, IDNP 2024809833847, *după executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.*

Controlul asupra executării hotărârii în partea ce ține de expulzarea condamnatului **Vidra Andrei - ******* se pune în seama Inspectoratului General pentru Migrație al Republicii Moldova.

Instanța de judecată explică lui **Vidra Andrei - ***** cetățean al Republicii România,** dreptul acestuia de a cere transferarea sa în țara de reședință, la rămânerea definitivă a sentinței.

Se recunoaște vinovat **Tataru Andrei,** IDNP *****, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 42 alin. (5) și art. 190 alin. (5) din Codul penal, și, în temeiul art. 80^1 din Codul penal și art. 364^1 din Codul de procedură penală, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen **de 5 ani și 4 luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu **amendă în mărime de 8000 unități convenționale** ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 400000 (patru sute mii) lei, cu **privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 2 ani**.

Termenul executării pedepsei în privința lui **Tataru Andrei**, a-l calcula din data pronunțării sentinței adică – 16.04.2026, cu includerea termenului aflării acestuia în arest preventiv din momentul reținerii de facto 18.02.2026 ora 14:00 min., până la data pronunțării sentinței adică 16.04.2026.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința lui **Tataru Andrei** a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se expulzează de pe teritoriul Republicii Moldova în Republica România cetățeanul **Tataru Andrei,** IDNP *****, *după executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.*

Controlul asupra executării hotărârii în partea ce ține de expulzarea condamnatului **Tataru Andrei**, se pune în seama Inspectoratului General pentru Migrație al Republicii Moldova.

Instanța de judecată explică lui **Tataru Andrei -cetățean al Republicii România,** dreptul acestuia de a cere transferarea sa în țara de reședință, la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpul delict: - automobilul de model BMW X7 cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului SRL „ICAB GROUP", prin intermediul reprezentantului legal Cristian Ploșniță prin ordonanța din 25.02.2026 *și transmis prin* recipisă, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia până la soluționarea cauzei penale disjunse.

Mijloacele materiale un CD-R și 3 file de tip A4 cu capturi de ecran, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026 și contractual de locațiune din 16.02.2026, raportul de evaluare nr.909/02A din 24.02.2026 și un purtător de informații cu înregistrări video, recunoscute în această calitate și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 25.02.2026*, urmează a fi soluționate în cadrul cauzei penale disjunse.*

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate SRL „ICAB GROUP", Condrea Augustin, prin care se solicită încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 1190 euro, se respinge ca neîntemeiată.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **Ion Chirtoaca**